

таменту інтелектуальної власності, затвердженому наказом Міністерства освіти і науки України від 15 квітня 2005 р.

Інтенсивність використання знака на території України може підтверджуватися відомостями про: обсяг реалізації товарів і/або послуг, щодо яких застосовується знак; перелік регіонів України із зазначенням населених пунктів, у яких здійснювалася реалізація таких товарів і/або послуг; середню кількість споживачів товарів і/або послуг на дату, вказану в заяві; коло споживачів та їх специфіку залежно від характеру товарів і/або послуг; положення виробника на ринку у відповідному секторі економіки; обсяги експорту (імпорту) товарів, щодо яких застосовується знак; цінність (вартість) знака згідно з даними річних фінансових звітів (при цьому методика оцінки знака визначається його власником).

Якщо знак зареєстровано в інших країнах, то заявником можуть бути надані відомості про кількість таких реєстрацій та строки їх дії. Якщо знак уже визнаний добре відомим в інших країнах, то заявником можуть бути надані відомості про рішення щодо цього факту, прийняті компетентними органами цих країн. Якщо знак використовується в інших державах, зокрема в тих, які мають давні економічні і торговельні зв'язки з Україною, то заявником можуть бути надані відомості про факт такого використання.

Отже, добре відомі торгівельні марки мають бути не лише широко відомими, а й відповідати передбаченим у законодавстві загальним умовам надання правової охорони торгівельним маркам, а всі відомості про визнані добре відомими торгівельні марки повинні отримати відображення в реєстрі добре відомих торгівельних марок, ведення якого доцільно покласти на Державний департамент інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України.

Олянич Д.Г.
НТУ «ХПИ»

ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПЕЧАТНЫХ СРЕДСТВ МАССОВОЙ ИНФОРМАЦИИ В УКРАИНЕ

Актуальность исследуемой проблемы заключается в том, что пока СМИ в Украине не станут полностью независимыми от финансирования третьими лицами, будет продолжаться «информационная война», которая влечет за собой вражду между людьми.

В нашей стране действует Закон Украины «О печатных средствах массовой информации (прессе) в Украине». В этом нормативно-правовом акте под печатными средствами массовой информации понимаются периодические и продолжающиеся издания, выходящие под постоянным названием, с периодичностью один и более номеров в течение года на основании свидетельства о государственной регистрации. Печатные средства массовой информации должны быть свободными. Запрещается существование государственных органов, учреждений и организаций целью которых является цензура средств массовой информации. Как следует из ст.46 Закона Украины «Об информации», СМИ не могут быть использованы для призывов к захвату власти, насильственного изменения конституционного строя или территориальной целостности Украины, пропаганды войны, насилия, жестокости, разжигания расовой, национальной и религиозной вражды. Однако на данный момент в Украине имеет место финансирование СМИ незаконными способами в интересах различных политических сил, что ведёт к нарушению указанных положений законодательства. Анализируемая проблема приобрела особое значение после событий конца 2013 года в Украине, которые были связаны с насилием и жестокостью. Политическая и экономическая ситуация в Украине, на наш взгляд, не может быть улучшена без повышения эффективности деятельности печатных СМИ.

Таким образом, вышеизложенное свидетельствует о том, что проблема СМИ в Украине существует. Она влечет за собой очень серьёзные последствия, которые «раскачивают» обстановку внутри страны. Одним из решений данной проблемы, на наш взгляд, является закрытие значительного количества печатных СМИ. Должны остаться лишь те издания, которые финансируются с соблюдением правовых и моральных норм.

Пістренко Є.О.
ХНУВС

ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ